

tigt at indskrænke Købet af 3-Aars Heste, eller at man i det mindste ikke holdt dem paa et saadant Depot, hvor de kunne gaa et helt Aar uden at bestille noget og uden at gøre Nytte. Det eneste, jeg kunde se, at de bestilte, var, at de en Gang imellem bleve travede i en lang Line. Men naar nogle enkelte Personer skulle trave 83 Heste i Line, vil der gaa mange Dage imellem, at hver enkelt Hest faar en saadan Tur. Jeg synes ikke, dette er formaalstjenligt, idet jeg gaar ud fra, at de forberedende Øvelser, Hestene faa ude paa Depotet, kunne de saa udmærket godt faa i Løbet af en 14 Dages Tid eller en Maaned. Det eneste, jeg kan se, der mulig kan tale for Indkøbet af de 3-Aars Heste, er, at dersom man venter til det 4de eller 5te Aar, vil man ikke kunne faa et tilstrækkeligt Antal af dem, idet en stor Del saa maaske ere solgte som Køreheste eller ere gaaede til Udlandet, saa de ikke staa til Salg. Skulde dette være Tilfældet, har jeg ikke noget imod, at disse 3-Aars Heste blive indkøbte, jeg mener blot, at det er for dyrt et Ophold. Jeg vilde saa anse det for bedre, at de ligesom de andre Remonteheste bleve udstationerede til Landmændene, for saa kan man faa dem fodrede for 35—40 Øre om Dagen. Her koster det 1 Kr. daglig, og det, finder jeg, er alt for meget. Det var blot de Ord, jeg vilde anmode Finansudvalget og den højttærede Minister om at overveje.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Da der er blevet rettet et direkte Spørgsmaal til mig fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), mener jeg at burde svare, skønt det i og for sig fremgaar af den Forhandling, der blev ført i Fjor, hvad mit Svar vil blive. Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at den Aftale, der i sin Tid har været tilstrækkelig Bemyndigelse for en tidligere Krigsminister til at anvende næsten 26,000 Kr., som den Gang var indtjente — hvoraf de 5,500 Kr. bleve anvendte til Anskaffelse af Tjenestecykler og Resten til Omdannelse af Bagladerifler af Model 1867 — selvfølgelig er lige saa god Bemyndigelse for en senere Krigsminister til at benytte 63,000 Kr. Der har nemlig aldrig været Tale om, at det var en Bemyndigelse med Hensyn til et bestemt Beløb, Bemyndigelsen gjaldt Anvendelsen af Overskuddet i al Almindelighed, hvad enten dette er 63,000 Kr. eller

26,000 Kr. Det turde være tilstrækkelig Svar til det ærede Medlem.

Maa jeg, da jeg har faaet Ordet, blot gøre opmærksom paa det, som vi alle ere bekendte med, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere ivrige for at kræve, at det saavidt muligt bliver danske Arbejdere, som anvendes ved de forskellige Foretagender. Det er imidlertid ikke nok at kræve dette i Ord, det var heldigt, om ogsaa Handlingerne nogenlunde svarede til Ordene. Den Handling, som det ærede Medlem i Fællesskab med andre foretog i Fjor, har ikke bidraget til, at man her i Danmark fik flere Arbejder at udføre.

Maa jeg dernæst til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) sige, at jeg ganske vist i Almindelighed er gaaet ud fra, at Partiernes forskellige Medlemmer sidde i Finansudvalget for der at hævde de paagældende Partiers Opfattelse af de Spørgsmaal, hvormed vi beskæftige os, og det er jeg ogsaa gaaet ud fra overfor det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem nu siger, at jeg ingen Forudsætninger har for at afgøre, hvorfor han sidder i Finansudvalget, maa jeg gaa ud fra, at det har været andre Ting, der have været afgørende, da det ærede Medlem blev valgt ind i Finansudvalget. I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg har ikke i mindste Maade sagt noget, som det ærede Medlem har Ret til at opfatte som personligt Angreb paa ham — aldeles ikke. Han endte endog med at sige, at jeg ikke skulde tillade mig at beskæftige mig mere med hans Person, end han selv fandt det rigtigt. Det kan man nu ikke slippe med her i Tinget. Man maa som Regel finde sig i, at andre beskæftige sig med ens Person lige saa meget, som de finde det rigtigt, og ikke, som man selv finder det rigtigt. Jeg har imidlertid aldeles ikke villet beskæftige mig med det ærede Medlem og hans Person, men med ham og hans Stilling til det Spørgsmaal, her har ligget for, ud fra den Betragtning, at han sad som Repræsentant for dem, der ere tilbage i Tinget af de tidligere regerende Partier. Jeg ved altsaa nu, at det er en fejl Forudsætning, jeg er gaaet ud fra, og jeg skal saa i øvrigt ikke komme ind paa at drøfte det Spørgsmaal med det ærede Medlem.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Forhandlingerne her i Dag.